

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI ILMANLAADUSTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN MUUTTAMISESTA

1 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Asetukseen tehtäisiin eräitä ympäristönsuojelulakia täydentäviä muutoksia ilmanlaadua koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin kansallisen täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Muutoksilla saatettaisiin asetuksen sääntely eräiltä osin vastaamaan nykyistä täsmällisemmin direktiivin sanamuotoja ja terminologiaa. Nämä muutokset koskisivat epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvän kriittisen tason määritelmää sekä säännöksiä, jotka liittyvät otsonin pitkän ajan tavoitteisiin ja Ilmanlaadun seurannasta saatavien tietojen julkaisemiseen ja niistä tiedottamiseen.

Lisäksi asetukseen lisättäisiin direktiivin edellyttämä laskukaava kansallisen pienhiukkassaltistuksen arvioinnissa käytettävien kaupunkitausta-asemien vähimmäislukumäärän laskemiseksi. Laskukaava perustuu väestömäärään, eikä sen lisääminen lainsäädäntöömme aiheuta välitöntä tarvetta lisätä kyseiseen tarkoitukseen käytettävien kaupunkitausta-asemien lukumäärää Suomessa.

Asetuksen liitteisiin tehtäisiin pääosin muista ehdotetuista muutoksista johtuvia teknisluonteisia muutoksia.

Samalla asetuksen ruotsinkielisessä käännöksessä korjattaisiin pienhiukkasten käännös vastaamaan ympäristönsuojelulain ruotsinkielisessä käännöksessä käytettyä termiä.

2 Asian tausta ja asetuksen antovaltuudet

Ilmanlaadusta ja sen parantamisesta annettiin 21 päivänä toukokuuta 2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, jäljempänä ilmanlaatudirektiivi. Ilmanlaatudirektiivi pantiin Suomessa täytäntöön ympäristönsuojelulain muuttamisesta annetulla lailla (13/2011) ja ilmanlaadusta annetulla valtioneuvoston asetuksella (38/2011). Kyseiset säännökset ovat nykyisin osa ympäristönsuojelulakia (527/2014) ja ilmanlaadusta annettua valtioneuvoston asetusta (79/2017), jäljempänä *ilmanlaatuasetus*.

Ilmanlaatua koskevaan EU-lainsäädäntöön kuuluu ilmanlaatudirektiivin lisäksi ilma- ja ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä 15 päivänä joulukuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/107/EY, jäljempänä *metallidirektiivi*.

Suomi vastaanotti kesäkuussa 2015 komission tiedustelun, joka koski ilmanlaatudirektiivin kansallista täytäntöönpanoa. Tiedustelun johdosta Suomi täydensi ja täsmensi täytäntöönpanosääntelyään joiltain osin estääkseen varsinaisen rikkomusmenettelyn

aloittamisen. Näiden muutosten yhteydessä Suomi pani samalla täytäntöön myös ilmanlaatudirektiivin ja metallidirektiivin liitteiden muuttamisesta annetun direktiivin (EU) 2015/1480.

Suomi on heinäkuussa 2022 vastaanottanut komission virallisen huomautuksen, joka koskee ilmanlaatudirektiivin eräiden vaatimusten kansallista täytäntöönpanoa. Virallinen huomautus on varsinaisen rikkomusmenettelyn ensimmäinen vaihe ja se on johtanut tarpeeseen muuttaa täytäntöönpanosäätelyä vielä uudestaan eräiltä osin. Tarvittavista lakitason muutoksista on valmisteltu hallituksen esitys (321/2022 vp).

Asetus annettaisiin seuraavien valtuussäännösten nojalla:

– Ympäristönsuojelulain 141 §:n 2 momentti. Sen mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään 1 momentissa tarkoitettun ilmanlaadun turvaamiseksi ympäristönsuojelutavoitteet ja -tavoitteet, jotka voivat koskea vaarallisten tai haitallisten aineiden tai yhdisteiden määriä ilmassa taikka laskeumassa.

– Ympäristönsuojelulain 143 §:n 6 momentti. Sen mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ympäristön tilan seurannan järjestämisestä, seuranta- ja arviointimenetelmistä ja niiden laatutavoitteista sekä seurantatietojen julkistamisesta, niistä tiedottamisesta ja niiden toimittamisesta ympäristönsuojelun tietojärjestelmään sekä niiden toimittamisesta Euroopan unionille.

3 Asian valmistelu ja lausuntopalaute

Asetus on valmisteltu ympäristöministeriössä virkamiestyönä samanaikaisesti ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi tarvittavien lakimuutosten kanssa (laki 283/2022, HE 321/2022 vp). Asetus ja lakimuutokset olivat lausunnoilla samanaikaisesti 14.10.–28.10.2022. Asetuksesta saatiin vain kaksi lausuntoa. Toisessa lausunnossa asetusmuutoksia pidettiin perusteltuina. Toisessa lausunnossa kritisoitiin direktiivin edellyttämää laskukaavaa kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien kaupunkitausta-asemien vähimmäislukumäärän laskemiseksi. Lausunnon mukaan laskukaavan mukainen määrä mittausasemia ei erityisen hyvin palvele tai paranna todellista altistuksen arviointia. Jatkovalmistelussa todettiin, että direktiivin edellyttämää laskukaavaa ei voida kansallisesti muuttaa.

Jatkovalmistelun aikana asetuksen 8 a §:ään (Kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien mittausasemien vähimmäislukumäärä) ja 19 §:ään (Ilmanlaatu-tietojen julkaiseminen ja tiedottaminen korkeista pitoisuuksista) tehtiin vielä eräitä lähinnä terminologisia täsmennyksiä.

Jatkovalmistelun aikana ilmeni tarve muuttaa asetuksen ruotsinkielisessä käännöksessä käytettyä käännöstä pienhiukkasille siten, että termin ”små partiklar” sijasta käytetään termiä ”fina partillar”. Näin käännös olisi sama kuin ympäristönsuojelulain ruotsinkielisessä käännöksessä.

4 Nykytila ja keskeiset ehdotukset

4.1 Epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvä kriittisen tason määritelmä

Ilmanlaatuasetuksen 2 §:n 5 kohdan mukaisessa epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvässä ”kriittisen tason” määritelmässä ei nykytilanteessa huomioida lainkaan laskeumaa, joten määritelmän sanamuoto ei täysin vastaa ilmanlaatudirektiivin 2 artiklan 3 kohdan mukaista ”tason” määritelmää. Tämä puute on korjattava ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi.

4.2 Otsonin pitkän ajan tavoitteet

Ilmanlaatuasetuksen 6 §:n 2 momentin otsonin pitkän ajan tavoitteita koskevan säännöksen sanamuoto ei nykytilanteessa täysin vastaa direktiivin 18 artiklan sanamuotoa. Kyseisestä ilmanlaatuasetuksen säännöksestä puuttuu kokonaan direktiivin vaatimus, jonka mukaan otsonipitoisuuksien pitkän ajan tavoitteiden alittuessa on ”...oikeasuhteisin toimenpitein säilytettävä kestävä kehityksen kannalta paras mahdollinen ilmanlaadun taso sekä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso...”. Tämä puute on korjattava ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi.

4.3 Kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien mittausasemien vähimmäislukumäärää koskeva laskukaava

Ympäristönsuojelulain 143 §:n 2 momentista ja ilmanlaatuasetuksen sääntelystä puuttuu nykytilanteessa ilmanlaatudirektiivin 15 artiklan ja liitteessä V olevan B jakson edellyttämä laskukaava, joka koskee kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien mittausasemien vähimmäislukumäärää. Tämä puute on korjattava ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi. Ympäristönsuojelulain 143 §:n 2 momenttiin lakimuutoksella (laki 283/2022, HE 321/2022vp) lisätty perussäännös mahdollistaa sen, että kyseinen laskukaava sisällytetäisiin ilmanlaatuasetukseen.

Ympäristönsuojelulain 143 §:n 2 momentin mukainen pääkaupunkiseudulle sijoitettu yksi kaupunkitausta-asema vastasi kyseistä laskukaavaa ilmanlaatudirektiiviä täytäntöön pantaessa ja se vastaa sitä edelleen. Täytäntöönpanosääntelyymme on siis sisällytetty ko. laskukaavan avulla saatu tulos, mutta ei itse laskukaavaa. Laskukaava on selostettu ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanoon liittyneen ympäristönsuojelulain muutoksen perusteluissa (HE 200/2010 vp).

4.4 Ilmanlaatatietojen saatavuus ja tiedottaminen korkeista epäpuhtauspitoisuuksista

Ilmanlaatuasetuksen 18 §:ssä säädetään ilmanlaatatietojen saatavuudesta ja ilmanlaatuasetuksen 19 §:ssä säädetään yleisölle tiedottamisesta korkeista epäpuhtauspitoisuuksista. Kyseisten ilmanlaatuasetuksen säännösten otsikointia ja sisältöä olisi syytä eräiltä osin selkiyttää ja samalla ryhmitellä säännöksiä osin uudestaan, jotta ne selkeämmin vastaisivat ilmanlaatudirektiivin 26 artiklan (yleisölle tiedottaminen) ja 19 artiklan (Tiedotus- tai varoituskynnysten ylittyessä toteutettavat toimenpiteet), sekä liitteen XVI (kansalaisille tiedottaminen) vaatimuksia siitä, minkälaisia ilmanlaatatietoja ilmanlaadun seurannassa on yleisön saataville asettamista varten kerättävä ja siitä, mitkä ilmanlaatatiedot on saatettava yleisön saataville julkaisemalla ne esimerkiksi

yleisessä tietoverkossa ja siitä, mistä ilmanlaatu tiedoista on erikseen tiedotettava yleisölle.

4.5 Muut muutostarpeet

Ilmanlaatuasetuksen liitteeseen 8 sisältyvässä kohdassa III (Ilmanlaadun arvioinnin laadunvarmistus: mittaustulosten validointi) ja liitteessä 11 (tiedotus- tai varoituskynnyksen ylittyessä yleisölle annettavat tiedot) olevia viittauksia ilmanlaatuasetukseen on ajantasaistettava. Osa viittauksista on kokonaan vanhentuneita ja osaa on muutettava viitattuihin pykäliin ehdotettavien muutosten vuoksi.

5 Pääasialliset vaikutukset

Ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi valmistellut laki- ja asetusmuutokset muodostavat sääntelykokonaisuuden, jonka vaikutukset on arvioitu lakimuutoksia koskevassa hallituksen esityksessä (321/2022 vp). Asetuksella ei olisi lakimuutoksiin nähden itsenäisiä vaikutuksia.

6 Säännöskohtaiset perustelut

2 § Määritelmät

Epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvän ”kriittisen tason” määritelmää 2 §:n 5 kohdassa täydennettäisiin niin, että määritelmässä huomioitaisiin ilman lisäksi myös laskeuma. Muutoksella täydennettäisiin ilmanlaatudirektiivin 2 artiklan täytäntöönpanoa epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvän ”tason” määritelmän osalta.

6 § Pitkän ajan tavoitteet otsonille

Asetuksen 6 §:n 2 momentissa säädetään tilanteesta, jossa ilmanlaatu on niin hyvä, että 1 momentissa tarkoitetut otsonin pitkän ajan tavoitteet alitetaan. Momentissa oleva vaatimus, jonka mukaan kyseisessä tilanteessa pitoisuuksien nouseminen on pyrittävä estämään, on kansallinen täsmennys suhteessa ilmanlaatudirektiivin 18 artiklaan ja se säilytettäisiin. Momenttiin lisättäisiin ilmanlaatudirektiivin 18 artiklan sanamuodon mukainen vaatimus, joka kuuluu seuraavasti ”...ja oikeasuhteisin toimenpitein säilytettävä kestävä kehityksen kannalta paras mahdollinen ilmanlaadun taso sekä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso...”. Lisäyksellä täydennettäisiin ilmanlaatudirektiivin 18 artiklan täytäntöönpanoa.

Ilmanlaatudirektiivissä ei kuitenkaan ole määritelty sitä, mikä käytännössä olisi 18 artiklan mukainen ”kestävän kehityksen kannalta paras mahdollinen ilmanlaadun taso”. Komissio ei myöskään ole esittänyt tästä omaa tulkintaansa.

8 a § Kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien mittausasemien vähimmäislukumäärä

Pykälä olisi uusi ja se sisältäisi ilmanlaatudirektiivin 15 artiklan ja liitteessä V olevan B jakson mukaisen laskukaavan kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien kaupunkitausta-asemien vähimmäislukumäärän laskemiseksi. Laskukaava perustuu väestömäärään. Sen mukaan taajamissa ja muilla yli 100 000 asukkaan kau-

punkialueilla on oltava yksi näytteenottoaika miljoonaa asukasta kohden. Ilmanlaatudirektiivin sisältämässä laskukaavassa käytetään termiä ”taajama” ja ”kaupunkialue”. Näitä termejä ei käytetä kansallisessa ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanosääntelyssä. Termi ”taajama” on korvattu termillä ”väestökeskittymä”. Väestökeskittymä on määritelty ilmanlaatuasetuksen 2 §:n 14 kohdassa. Sen mukaan väestökeskittymällä tarkoitetaan ”yhtä tai useampaa kuntaa tai muuta taajaan rakennettua aluetta, jonka asukasluku on vähintään 250 000”. Tätä väestökeskittymän määritelmää on puolestaan hyödynnetty ilmanlaatuasetuksen 2 §:n 13 kohdassa, jossa on määritelty seuranta-alue. Sen mukaan seuranta-alueella tarkoitetaan ”yhden tai useamman elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialuetta sekä väestökeskittymää, jotka on lueteltu liitteessä 1.” Termi ”kaupunkialue” on korvattu termillä ”kaupunkitausta-alue”. Kaupunkitausta-alue on määritelty ilmanlaatuasetuksen 2 §:n 15 kohdassa. Sen mukaan kaupunkitausta-alueella tarkoitetaan kaupunkialueita, joilla ilman epäpuhtauksien pitoisuudet edustavat kaupunkiväestön yleistä altistumista.

Ilmanlaatudirektiiviä täytäntöön pantaessa Suomessa oli ja on myös nykytilanteessa ainoastaan yksi ilmanlaatuasetuksen määritelmän mukainen väestökeskittymä, joka on pääkaupunkiseutu. Se muodostaa ilmanlaatuasetuksen liitteen 1 mukaisesti oman ilmanlaadun seuranta-alueen. Muita seuranta-alueita ovat yhden tai useamman ELY-keskuksen muodostamat toimialueet.

Ympäristönsuojelulain 143 §:n 2 momentissa säädetty pääkaupunkiseudulle sijoitettu yksi kaupunkitausta-asema vastasi kyseistä laskukaavaa ilmanlaatudirektiiviä täytäntöön pantaessa ja se vastaa sitä edelleen.

18 § Ilmanlaadun seurantaan perustuvat ilmanlaatatiedot

Pykälän otsikko olisi uusi, mutta sen asiasisältö vastaisi pääosin voimassa olevan ilmanlaatatietojen saatavuutta koskevan 18 §:n asiasisältöä. Ilmanlaatatietojen saattamista yleisön saataville koskeva voimassa olevan 18 §:n 5 momentti kuitenkin siirrettiisiin selkeyden vuoksi osaksi 19 §: ää.

Pykälän 1 momentti olisi uusi. Siinä täsmennettäisiin pykälässä tarkoitettujen ilmanlaadun seurannasta saatavien ilmanlaatatietojen yhteys 19 §:ssä säädettyihin toimiin eli ilmanlaatatietojen julkaisemiseen ja niistä tiedottamiseen. Näin ilmanlaatuasetuksen 18 ja 19 §:n sääntely yhdessä vastaisivat selkeämmin erityisesti ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (yleisölle tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI vaatimuksia. Mainitun liitteen mukaan tietyt ilmanlaatatiedot tulee saattaa yleisön saataville esimerkiksi yleisen tietoverkon välityksellä, ja tietyistä ilmanlaatatiedoista tulee erikseen tiedottaa yleisölle.

Pykälän 2 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 1 momenttia. Momentti sisältäisi asetuksen 4–6 §:n (raja-arvot, otsonin tavoitearvot, otsonin pitkän ajan tavoitteet) ja 8 §:n tiedotus- ja varoituskynnykset) täytäntöönpanoon liittyvien ilmanlaatatietojen ajantasaistamisvaatimukset. Momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (yleisölle tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI kohtien 1 ja kohtien täytäntöönpanoon.

Pykälän 3 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 2 momenttia. Momentti sisältäisi asetuksen 7 §:n (kriittiset tasot) täytäntöönpanoon liittyvien

ilmanlaatutietojen ajantasaistamisvaatimukset. Momentti on kansallinen täsmennys suhteessa ilmanlaatudirektiiviin. Täsmennys perustuu siihen, että ko. kriittisten tasojen keskiarvojen laskenta-aika on kalenterivuosi.

Pykälän 4 momentin asiasisältö vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 3 momenttia sillä erotuksella, että momentin loppuosassa ilmaus ”vaikutuksia” korvattaisiin ilmanlaatudirektiivin liitteen XVI kohdan 2 mukaisesti täsmällisemmällä ilmaisulla ilman epäpuhtauksien terveysvaikutuksista tai tarvittaessa kasvillisuuteen kohdistuvista vaikutuksista”. Momentti sisältäisi asetuksen 4–8 §:n (raja-arvot, otsonin tavoitearvot, otsonin pitkän ajan tavoitteet, kriittiset tasot ja tiedotus- ja varoituskynnykset) täytäntöönpanoon liittyvien ilmanlaatutietojen sisältövaatimukset. Momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (yleisön tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI kohtien 1 ja 2 täytäntöönpanoon.

Pykälän 5 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 4 momenttia. Momentti koskee ilmanlaadun seurannassa saaduista ilman epäpuhtauspitoisuuksia koskevista tiedoista vuosittain laadittavia kertomuksia. Momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 26 artiklan (yleisön tiedottaminen) 2 kohdan täytäntöönpanoon.

19 § Ilmanlaatutietojen julkaiseminen ja tiedottaminen korkeista pitoisuuksista

Pykälän otsikko olisi uusi. Se vastaisi voimassa olevan 19 §:n otsikkoa paremmin ympäristönsuojelulain 143 §:n valtuussäännöksen terminologiaa. Pykälän asiasisällössä uutta olisivat voimassa olevasta 18 §:n 5 momentista siirretyt ilmanlaatutietojen saattamista yleisön saataville koskevat säännökset. Tiedottamista korkeista pitoisuuksista koskevat säännökset vastaisivat voimassa olevan 19 §:n sääntelyä. Muutosten johdosta ilmanlaatuasetuksen 18 ja 19 §:n sääntely yhdessä vastaisivat selkeämmin erityisesti ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (yleisölle tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI vaatimuksia. Mainitun liitteen mukaan tietyt ilmanlaatutiedot tulee saattaa yleisön saataville esimerkiksi yleisen tietoverkon välityksellä, ja tietyistä ilmanlaatutiedoista tulee erikseen tiedottaa yleisölle.

Pykälän 1 ja 2 momenttien asiasisältö vastaisivat voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 5 momenttia. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin 18 §:n 2–3 momenttien mukaisten ilmanlaatutietojen saattamisesta yleisön saataville julkaisemalla ne tiettyjä tiedonvälityskanavia käyttäen. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin 18 §:n 4 momentin mukaisten vuosittaisten ilmanlaatu kertomusten saattamisesta yleisön saataville julkaisemalla ne joko sähköisessä muodossa yleisessä tietoverkossa tai painettuna versiona. Pykälän 1 momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 26 artiklan (yleisölle tiedottaminen) 1 kohdan täytäntöönpanoon ja pykälän 2 momentti liittyy ko. artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoon.

Pykälän 3 momentti perustuisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 1 momenttiin. Momentissa säädettäisiin velvollisuudesta asettaa yleisön saataville tiedot tunti- tai vuorokausipitoisuuksien raja-arvon numeroarvon tai kahdeksan tunnin raja-arvon numeroarvon ylittymisestä. Voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 1 momentista poiketen momentissa käytettäisiin termin ”tiedottaminen” sijasta ilmaisua ”asettaa tiedot yleisön saataville”. Tämä vastaisi säännöksen soveltamiskäytäntöä. Ilmanlaatudirektiivin 26 artikla (yleisölle tiedottaminen) ja liite XVI (kansalaisille tie-

dottaminen) eivät näissä tilanteissa edellytä erillistä yleisölle tiedottamista tai edes kyseisten tietojen asettamista yleisön saataville, joten kyse on kansallisesta tiukennuksesta suhteessa ilmanlaatudirektiiviin.

Pykälän 4 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 2 momenttia. Siinä säädettäisiin velvollisuudesta tiedottaa yleisölle tiedotus- ja varoituskynnysten ylityksestä tai sen vaarasta. Momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 19 artiklan (Tiedotus- tai varoituskynnysten ylityessä toteutettavat toimenpiteet) ja ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (Yleisölle tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI kohdan 4 täytäntöönpanoon.

Pykälän 5 momentin asiasisältö perustuisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 3 momenttiin. Siinä säädetään siitä, mitä tiedonvälityskanavia käyttäen 3 ja 4 momentissa tarkoitettu tietojen asettaminen yleisön saataville ja yleisölle tiedottaminen on toteutettava. Tiedotus- ja varoituskynnysten osalta momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 19 artiklan (Tiedotus- tai varoituskynnysten ylityessä toteutettavat toimenpiteet) täytäntöönpanoon.

Liitteen 8 kohta III

Liite 8 koskee ilmanlaadun seurantamenetelmien laatutavoitteita ja sen III kohta on otsikoitu ”Ilmanlaadun arvioinnin laadunvarmistus: mittaustulosten validointi”. Mainitun III kohdan lopussa olevan vaatimuksen mukaan *”Kaikki 21 ja 22 §:n mukaisesti annettu ajantasainen tieto ja 23 §:n mukaisesti ympäristönsuojelun tietojärjestelmään toimitettu tieto alustavaksi merkittyä tietoja lukuun ottamatta on katsottava vahvistetuksi.”*

Kyseisessä vaatimuksessa viittaukset ilmanlaatuasetuksen 21–23 §: ään ajantasaistettaisiin viittauksiksi ilmanlaatuasetuksen 19 §: ään ja 20 §: ään

Ilmanlaatuasetuksen 19–20 §:n tarkoittamista tiedoista kootaan komissiolle ilmanlaatudirektiivin 27 artiklan nojalla toimitettavat tiedot ja kertomukset. Tätä kautta mainittu ilmanlaatuasetuksen säännökset ovat osa ilmanlaatudirektiivin liitteen I jaksossa C olevan vaatimuksen täytäntöönpanoa. Kyseisen ilmanlaatudirektiivin vaatimuksen mukaan *”Kaikki 27 artiklan mukaisesti raportoitu aineisto alustavaksi merkittyä aineistoa lukuun ottamatta on katsottava vahvistetuksi.”*

Liitteen 11 johdanto-osa

Liite 11 koskee tiedotus- tai varoituskynnyksen ylityessä yleisölle annettavia tietoja. Kyseisen liitteen johdanto-osassa viittaus ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 2 momenttiin ajantasaistettaisiin viittaukseksi 19 §:n 4 momenttiin.

7 Voimaantulo

Komission Suomea vastaan aloittaman rikkomusmenettelyn vuoksi asetus tulisi saada voimaan mahdollisimman pian eli 4.4.2023.